THE DAILY HEBREW JOURNAL
H. WINBERG, President, Gen. Mgr. H. HIRSH, Editor
The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario
PUBLISHED BY
— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —
67 Elizabeth Street Telephone Main 4582
SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR
SINGLE COPY 1c.
Entered as Second Class Mail Matter at G.P.O. Toronto, Ontario
January 22nd 1913

דער מאדערנער קרבן-פסח

לעצטען זונטאג איז אין דער צדקה כללית אבגעהאלטען געווארען א מיטינג וועגען שאפען א מעות חטים פאנד. ווי געוועהנליך זענען צום מיטינג געקומען זעהר וויניג מענשען, וועניגער ווי א מנין און עס איז דעריבער פערבליבען, אז א צווייטער מיטינג זאל גערופען ווערען אויף דיזען מיטוואך און מיטלען זאלען אויסגעארבייט ווערען ווי צו זאמלען געלד פאר מעות חטים.

עס איז זעהר פערדריסליך וואס צו אזא וויכטיגען מיטינג ווי לעצטען זונטאג, זענען געקומען אזוי וויניג מענשען, אבוואהל דער מיטינג איז אנאנסירט געווארען אין דער צוויעק איז אזא הייליגער.

דער פרעזידענט פון דער צדקה כללית, מר. זינגער, האט זיך גאנץ ריכטיג אויסגעשפראכען, אז די היגע טשאריטיס דארפען ניט קיין פרעזידענט, ווייל עס זיינען ניטא קיין זאמלער, ניטא קיין געבער, און ניטא קיין טשאריטיס.

מעות־חטים! שטויצע פאר ארימע לייט אויף פסח!

ווי הייליג דיעזער צוועק איז אמאהל געווען ביי אלע אידען פון דער וועלט!

דער קארנסטער און דער ארימסטער האט ביישעשטייערט פאר דעם מעות־חטים־פאנד; יעדער אומגליקליכער איז געווען זיכער, אז ער וועט האבען גענוג מצה אויף פסח; יעדער ארימע פאמיליע האט געקראגען גענוג שטויצע צו מאכען יום־טוב; צו אבריכטען א סדר מיט זיין, פלייש פיש און אלעס וואס ניטיג אום ניט צו פערבליבען הונגעריג.

„כל דכפין ייתי ויכל, כל דצריך ייתי ויפסח", איז אומער געווען די מאטא פון דעם אידישען פרייהייטס־יום טוב. אלע הונגעריגע זאלען האבען וואס צו עסען; אלע נויטבעדערפטיגע זאלען האבען די מעגליכקייט צו מאכען פסח. אין דעם גרעסטען אידישען יום־טוב איז קיינער ניט פערבליבען הונגעריג, אלע אידישע הייזער האבען געהאט ביין און מצה, אלע אידען פון דער וועלט, סיי רייך, סיי ארעם האבען געפראוועט א סדר און האבען עסען צו זאט.

דא ביי אונז אין טאראנטא, לעבט יעדער איד פאר זיך אליין, קיינעם ארט ניט אויב די ארימע לייט וועלען האבען צו עסען מצה אום פסח אדער ניט; קיינעם ארט ניט אויב די הונדערטער אידישע קינדערלאך פון ארימע עלטערען, וועלען זיצען אין דער פסח־נאכט הונגעריגע און פערשמאכטע. און ביינענדיגע וועלען זיי זיך דארפען לעגען שלאפען אהן עסען.

עס צוריסט דאס הארץ, עס רעגט אויף די בלוט, די האהר שטעלען זיך איינפאך קאפויר, צו בעטראכטען די גלייכגילטיגקייט און די נאכלעסיגקייט פון אונזערע היגע אידען צו זייערע הייליגסטע פליכטען.

עס גלויבט זיך גאר ניט, אז מיר זענען אזוי פערדארבען, אזוי הארט־הערציג, אזוי שלעכט, צו ערלייבען אין אונזער יום טוב א הונגער־צווישענד צווישען איינענע ברידער; מיר קענען זיך גאר ניט פארשטעלען, וואו עס איז אהינגעקומען די טהייערע אידישע מדה רחמנות, ווי אזוי וועלען מיר קענען זיצען אום פסח ביים סדר, וויסענדיג, אז אין פיעלע אידישע הייזער איז פינסטער און טרויעריג?

לייט דעם לעצטען מיטינג פון דער מעות חטים קאמיטע, וועט עס ווירקליך אזוי זיין. דיעזען יאהר, וועלכער איז ערגער פון אלע פריה־ערינג יאהרען, וועלען פאזיטיוו פיעלע פאמיליעס ניט האבען גע־נוג צו מאכען, עס איז פערבליבען בלויז א קורצע צייט צו פסח און דאך געפינען זיך ניט קיין גוט־הערציגע אידען, וועלכע זאלען אויף זיך נעהמען די פליכט צו זאמלען שטויצע; מען פערריפט א מיטינג וועגען דעם און קיינער קומט ניט אויסער די פערריפער.

דער רעליעף־פאנד האט ניט אין טרעזשורי קיין איינציגען דאלער, און טאמער ווערט עטוואס איינגעקאלעקטעט יעדע וואך, מוז עס אויטס־געגעבען ווערען זאפארט צו די הונגעריגע פון היינס, צו די הילפלאזע פון דעם מאמענט און אויף פסח וועט מען מוזען אויסטהיילען צום וועקיינגס־טען דריי טויזענד דאלער, טא ווארום שווייגט מען אין דעם?

פסח, איז אונזער נאציאנאלער יום טוב, דאס גאנצע פאלק מוז איהם פייערען, איינצעלנע אידען, וועלכע שליסען זיך אויס פון כלל און ווילען פראוועון פסח פאר זיך אליין, זענען זיי קיין אידען ניט און זיי דאר־פען קיין פסח ניט־פראוועון; מיר מוזען האלטען דעם יום טוב אלע צוזא־מען, מיר מוזען זעהען אז אלע זאלען עסען מצה ניט נור מיר אליין; דער יום טוב מוז זיין אן אלגעמיינער און מוז זיך אנפאנגען מיט דעם „כל דכפין", אזוי לאנג ווי אין שטאדט זאל זיך געפינען איין אידישע פאמיליע וועלכע זאל צוליעב ארימקייט זיין אויסגעשלאסען פון דעם נאציאנאלען יום טוב, זיינען מיר קיינער ניט יוצא מיט אונזער מצה עסען, אונזער הלל־זאגען וואלט דאן געווען א גאטס־לעסטערונג.

אין דעם גרויסען גס פון יציאת מצרים, האט די עפידעמיע ארי־בערגעשפרונגען בלויז יענע הייזער וואו עס האט זיך געזעהען בלוט אויף די טיהרען, בלויז יענע פאמיליען וועלכע האבען זיך געבלוטעט און מיט דאס לעצטע ארויסגעהאלפען זייערע ארימע ברידער, זענען גערעטעט געווארען פון דער טוידטליכער צעהנטער מכה, מכת בכורות.

עס איז אמת שווער היינטיגע צייטען צו געבען, געבען און געבען, עס איז שווער צו העלפען די מלחמה־קרבנות, די פאלעסטינער אידען, די היגע ארימע לייט, די אידישע הייליגע אינסטיטוציאנען אין שטאדט, דעם רעליעף־פאנד און אויך דעם מעות חטים פאנד; אבער בלויז יענע אידען וועלכע בלוטען זיך אין גיבען אויף אלעס, זענען די אמת'ע אידען, בלויז יענע אידען וועלכע האבען געבראכט און וועלכע ברענגען דעם אי־דישען קרבן פסח, ווערען גערעטעט פון גלות, פון דעם פינסטערען נשמה־גלות אין וועלכען מיר געפינען זיך יעצט.

מיר אלע מוזען ברענגען דעם קרבן פסח; מיר אלע מוזען עפעס מקריב זיין פאר דעם הייליגען יום טוב; ניט מיט עסען א פעטע טשיקען־ייך און פערבייסען מיט זיסע געשמאקע כרענזלאך, וועלען מיר יוצא זיין פאר יענער תורה וועלכע הייסט אונז פראוועון דעם פסח, נור מיט דעם וואס מיר וועלען זאט מאכען די הונגעריגע און טהיילען מצות צו די אריטע צווישען אונז, וועלען מיר איבערצייגען אונזער פרומקייט, רעטען זיך פון כרות יאהרען!

די היגע אידען וועלען עס זיכער טהון, אלע וועלען געבען פאר מעות חטים, מיר זענען אין דעם איבערצייגט, אלעס וואס מען ברייכט איז וואלונטירען, מענשען וועלכע זאלען ארויסגעהן זאמלען דעם ניטיגען פאנד, מיר ברייבען קאמיטעס פון בעלי בתים, וועלכע זאלען זיך גלייך אברופען און זאפארט ארויסגעהן זאמלען די שטיצע.

אויף דיעזען מיטוואך זענען די בעלי בתים איינגעלאדען געווארען, מארגען אבענד וועט אין דער צדקה־כללית־געביידע שטאטפינדען א פערזאמלונג, און אלע יעניגע וועלכע קענען זיך אבגעבען מיט דיעזער הייליגער ארבייט מוזען אין זאלען אהין קומען. דער מיטינג מוז און זאל זיין אן ערפאלג. עס מוזען זיך גרינדען קאמיטעס און גלייך ציטרעטען צו דער ארבייט, זאפארט ארויסגעהן זאמלען דעם הייליגען מעות חטים פאנד.

אידען! ברענגט דעם קרבן פסח! בעזארגט אייערע ארימע לייט מיט א סדר, מיט מצה, ווין און עסענזארג איידער איהר וועט זיך אליין זעצען צום סדר; די יעניגע וועלכע קענען געהן זאמלען דעם פאנד, דאר־פען עס טהון מיט בעגייסטערונג, און די יעניגע וועלכע קענען ביישטיי־ערען צום פאנד, דארפען עס טהון מיט שמחה.

ברענגט דעם מאדערנעם קרבן־פסח, שאפט און בעזארגט דעם מעות־חטים־פאנד, בעזארגט אלע אידישע הייזער מיט פסח! זאמעלט אין גיט פאר'ן מעות חטים פאנד!

דער ערפאלג איז נאהענט

אונזער קאמפף געגען דער סטול־פידזשאן־סיסטעם פון דער היגער פאליציי, האט ארויסגערופען פיעל רייד און בעגייסטערונג צווישען אלע קלאסען אידען; אונזער אפיס איז איינפאך פערוואלטען געווארען מיט בריעף פון הינדערטער לעזער וועלכע פאדערען פון אונז צו אנגעהן מיט דער ארבייט אזוי לאנג, ביז זי וועט ברענגען פרוכט און ביז די היגע העכערע פאליציי־בעאמטע וועלען זיך ארויינמישען אין דער אנגעלעגען־הייט אין מאכען אן ענדע צו דער סקאנדאליעזער האנדלונג פון מאנכע פון די קלענערע פאליסלייט.

און עס פרעהט אונז צו מעלדען צו אונזערע נאהענטע און ווייטע לעזער, אז רבי דזשייקאבס, וועמעס איפמערקזאמקייט מיר האבען גע־צויגען צו דיעזער גרויסער עילה וואס ווערט אנגעווענדעט געגען פיעלע היגע אידען, האט אונז אינפארמירט, דאס ער איז געווען איבעראשט צו הערען, אז אזא צושטאנד זאל עקזיסטירען און אז ער איז גרייט צו אנ־ווענדען זיין גאנצען איינפלוס אין צו טהון אלעס מעגליכעס צו פערמיי־דען דיעזע שפיאגען־סיסטעם אין דער צוקונפט.

מיר צווייפלען ניט, דאס רבי דזשייקאבס וועט זיכער האבען ער־פאלג און די היגע אידישע קרעמער וועלען עדליך פטור ווערען פון די נידערטרעכטיגע אידישע שפיאנען, וועלכע בעטריגען אין בעשמיצען זיי מיט געמיינע ליגענס וואס זיי ברענגען צו דער פאליציי.

מיר האבען שוין איינמאל ערקלערט און מיר ווידערהאלען עס יעצט, אז די יעניגע אידען וועלכע ברעכען ווירקליך דעם זונטאג־געזעץ, פערדיענען בעשטראפט צו ווערען און זיי זאלען בעשטראפט ווערען, אויב די פאליציי וועט אויסגעפינען, דאס זיי האנדלען אום זונטאג, די פאליציי זאל אבער נור דאן קענען סאמענסן א סטארקיפער, ווען זי וועט איהם באפען פערקיפענדיג וואארע צו א פרייוואטען מענשען, צו א געוועגליכען קאסטומער, אבער ניט צו אן אנגעשטעלטען שפיאן, ווייל דער לעצטער טאהר ניט זיין בעגלייבט, ער מאכט א לעבען פון אידישע בעשטראפטע און ער שטעלט זיך ניט אב פאר קיינע מיטלען צו אריינ־ציהען א אידען אין טראבעל; ער קריגט ארויס ביים סטארקיפער, מאנכעס מאל ביי זיין פרוי אדער ביי א קינד, א פעקעל טאבאק אדער סיגארעטס דורך פערשיעדענע מיטלען און ווען ער קען עס ניט קריגען, האט ער שוין אנגעגרייט ביי זיך אין מאש א פעקעל פערבאטענע סחורה און ער מאכט אויף דעם ארימען סטארקיפער א שקר־בלבול.

די פאליציי זעלבסט, דארף זיך ניט אבגעבען מיט שאפען און איינפיהרען זינד און זינדיגע, נור זי דארף זיך בענוגען מיט בעשטרא־פען די יעניגע וועלכע צייגען זיך אליין ארויס אלס זינדיגע, דאס איז די ווירקליכע פליכט פון דער פאליציי און די העכערע בעאמטע וועלען דערצו זיכער איינשטימען אזוי שנעל ווי די זאך וועט געבראכט ווערען צו זייער אויפמערקזאמקייט.

עס פרעהט אונז דעריבער צו מעלדען, דאס אונזער קאמפף געגען דער איבענדערמאהנטער אונגערעכטיגקייט האלט שוין ביים ערפאלג, מיר האפען, און צוזאמען מיט אונז האפען אויך הונדערטער פון אונזערע לעזער, אז רבי דזשייקאבס וועט דעם קאמפף פאלענדיגען און אז דורך זיין ארויינמישונג וועלען מיר בעפרייעט ווערען פון יענע פערדאמטע אידי־שע בלוט־זייגער, פון די עקעלהאפטע שפיאנען, וועלכע שמוצען דעם אידישען נאמען און שלעפען ארומע אונשולדיגע אידען אין קאורט; די יעניגע מיאוסע ברואים וועלכע נאארען אי אונז, אי די פאליציי און האבען זיך געמאכט אלס א פרנסה צו פעראונגלוקען ארימע לייט, וועלכע קענען קיים פערדיענען איף ברויט פאר זייער פאמיליע.

צו דער זעלבער צייט, ווילען מיר אויפמערקזאם מאכען אונזע־רע פיעלע לעזער וועלכע האבען אונז געגען דער אויבענדערמאהנטער פראגע געשריבען, דאס מיר קענען זייערע בריעף ניט דרוקען, עס איז ניט קיין פראגע צום דיסקוטירען, אלע אידען זענען איינשטימיג, אז די שפיאנען־סיסטעם, איז אן אונרעכט געגען אונז און עס פאדערען זיך ניט אונז דעם קיין הסכמות, ווי די מעהרהייט בריעף שרייבער גיבען עס אין זייערע בריעף צו אונז.

ענגלישע און פראנצויזישע קריעגס־שיפען באמבארדירען שוין די דארדאנעלען נאך אמאל.

עס איז העכסט אינטערעסאנט צו זעהען ווי מענשען מאכען זיך נא־ריש. ממה נפשך! אויב קריעגס־שיפען קענען אויפרייסען א פעסטונג, דאן צו וואס מאכט מען פעסטונגען. אויב ווייערער פעסטונגען האבען פאר קריעגס־שיפען קיין מורא ניט, דאן צו וואס דארף מען די קריעגס־שיפען?

דער תירוץ איז, דאס אי די קריעגס־שיפען, אי די פעסטונגען טויגען אויף כפרות, אי צו וואס דארף מען זיי, זענען מיר דאך טאקי דערפאר „בני אדם יושבי חושך וצלמות".

—):(—

די דייטשען האבען פערבאפט 250,000 רוסישע רובעל.

לייט ווי דער רוסישער רובעל האלט יעצט, האבען די דייטשען גע־כאפט א קנאפען אוצר.

פרעזידענט ווילסאן האט א דריק געטהון אין ווייסען־הויז אן עלעק־טרישען קנעפעל און דערביים האט ער ערעפנט די גאנצע פאנאמא־פאסיפיק אויסשטעלונג.

אן אנדער קנעפעל אין וואשינגטאן, האט אמאל אבגעשטעלט די רוסיש־יאפאנעזישע קריעג, עס פעהלט נאך דארטען יעצט א קנעפעל וועלכער זאל אבשטעלען די יעצטיגע קריעג.

—— 0 ——

די רוסען באמבארדירען יעצט פשעמישל מיט נייע סאנאנען.

די עסטרייכער גיבען דאס צו, נור זיי בעהויפטען, אז אויך מיט נייע סאלראטען...

די דייטשען זענען ביסלאכווייז אריין פון פוילען אין ליטא, זיי ווילען שוין הפנים נעהן אויף ווילנא אנשטאדט אויף ווארשא.

די דייטשען ווייסען מסתמא ניט, אז אין דער ליטא, וועט דער צוויי־בונד זיך אנשטויסען אויף דעם „בונד".

די ערשטע אידישע איינוואנדערער אין קענעדע

פון רבי דר. דזשוליוס פריים

(אהויסגענומען פון די רעניערונגס ארכיוו ען אין אטאווא)

פערהאנדלונגען בנוגע דעם אויסשלי־סען פון יחזקאל הארט פון דעם הויז אף אסטעמבלי פון ניערער קענעדע.

מר. בערטהלא האט מודיע געווען דעם הויז דאס יחזקאל הארט, עסקווייער איז ערוועהלט געווארען צו רעפרעזענטי־רען די בארא טהרי ריווערס, דאס ער איז איינגעשווארען געווארען און דאס ער ווארט פון המיסען אריין געלאזען צו ווערען.

א מיטגליער האט געשטעלט א פראַ־גע, אויב מר. הארט איז איינגעשווארען געווארען לויט דעם אנגענומענעם מנהג.

מר. בערטהלא האט צוגעגעבען דאס מר. הארט איז איינגעשווארען געווארען מיט דער בייבעל מיט זיין היטעל אויפ'ן קאפ.

מר. טורזשאן האט מודיע געווען דעם הויז, דאס ער איז געווען אנוועזענד מיט מר. בערטהלא ווען מר. הארט איז איינ־געשווארען געווארען, און דאס די שבועה איז טאקי פארגעקומען אזוי ווי מר. בערטהלא האט זי אויסגעמאלען.

מאנטאג, ערשטען פעברואר, 1808.

עס איז פארגעשלאגען געווארען פאר'ן הויז, דאס הער פראטאקאל פון דעם 29־טען פון לעצטען יאנואר, בנוגע דעם פער־לאנג פון יחזקאל הארט עסקווייער, ער זאל אריין געלאזען ווערען צו נעהמען זיין פלאץ אלס א מיטגליעד פון דיעזען הויז פאר דער בארא טהרי ריווערס, זאל איצט פארגעלעזען ווערען.

אין דעם דערמאהנטען פראטאקאל, איז פאלגנדיג פארגעלעזען געווארען:

מר. בערטהלא האט באקאנט געמאכט דאס הויז, דאס אין ערקלערונג וואס ער האט געמאכט דעם 29־טען יאנואר האט ער געזאגט דאס יחזקאל הארט עסקווייער האט געשווארען, אבער ער איז ניט איינגעשווארען געווארען.

אויפ'ן פארשלאג פון מר. אטארני דזשענעראל, אונטערשטיצט פון מר. דזשארסטיס דע באן, איז בעשלאסען גע־ווארען דאס עס איז די מיינונג פון דיעזען הויז דאס יחזקאל הארט עסקווייער, וואס איז ערוועהלט געווארען צו רעפרעזענטי־רען די בארא טהרי ריווערס, איז ניט איינגעשווארען געווארען לויט'ן אנגענומענעם מנהג.

נעארדערט, דאס דער קלערק אויס־טענט פון דיעזען הויז זאל געבען צו יחזקאל הארט עסקווייער א קאפיע פון דיעזער רעזאלוציאן מיט'ן צוועק, דאס ער זאל קענען נעהמען ווייטערע שריטע אין דער זאך לויט די געזעצע פון פארלא־מענט.

פרייטאג, 12־טען פעברואר, 1808.

א כיטשריפט פון יחזקאל הארט עס־קווייער, וועלכער איז ערוועהלט געווא־רען צו רעפרעזענטירען די בארא טהרי ריווערס איז פארגעלעזען געווארען פון מר. מייער, אויף זיין ארט.

מר. מייער האט פארגעשלאגען אין מר. בערטהלא האט אונטערשטיצט, דאס דיא דערמאהנטע ביטשריפט זאל איצט פער־האנדעלט ווערען.

עס איז דאן פארגעשלאגען געווארען, דאס די אינפארמאציאן וואס איז געגעבען געווארען צו דיעזען הויז דעם 29־טען יא־נואר וועגען דעם אופן וי אזוי יחזקאל הארט עסקווייער האט געשווארען, אבער ער איז ניט איינגעשווארען געווארען.

אויפ'ן פארשלאג פון מר. אטארני דזשענעראל, אונטערשטיצט פון מר. דזשארסטיס דע באן, איז בעשלאסען גע־ווארען דאס עס איז די מיינונג פון דיעזען הויז דאס יחזקאל הארט עסקווייער, וואס איז ערוועהלט געווארען צו רעפרעזענטי־רען די בארא טהרי ריווערס, איז ניט איינגעשווארען געווארען לויט'ן אנגענומענ־נעם מנהג.

נעארדערט, דאס דער קלערק אויס־טענט אויף א געוויסענהאפטען אין א געזעצליכען אופן די פארשריפטען פון זיין מאיעסטעט'ס קאמיסיונערען.

און דאס דער ביטשריפט שרייבער בא־טראכט די דערמאהנטע שבועה, וואס איהם אבגעטרעפט פאר געזעצליך, בינ־דענד און הייליג פאר וועלכען עס איז צוועק.

דאס באטש ער פיהלט דאס ער איז איינגעשווארען געווארען לויט'ן אמת'ן זינן פון דעם קאנסטיטוציאנעלען געזעץ פון דיעזער פראווינץ, דאך וועט ער ניט האבען דאנגענען מען זאל איהם נאך אמאל איינשווערען אין דער געוועהנליכער פאר־מע.

דער ביטשריפט שרייבער בעט דארום אונטערטעניג, אז דאס הויז זאל אזוי גוט זיין און לאזען דעם ביטשריפט שרייבער פאנלגיך פארנעהמען זיין פלאץ.

מיטוואך דעם 17־טען פעברואר, 1808 געארדערט. דאס דער פראטאקאל בנוגע דעם אופן וי אזוי יחזקאל הארט, עסקווייער — וועלכער איז ערוועהלט גע־ווארען צו דיעזען הויז אלס מיטגליעד פאר דער בארא טהרי ריווערס — איז איינ־געשווארען לויט'ן 31־טען סטאטוט פון זיין איצטיגער מאיעסטעט, קאפיטעל 31, זאל פארגעלעזען ווערען, און דער דער־מאהנטער פראטאקאל איז פאלגליך פאר־געלעזען געווארען.

באשלאסען, דאס דער אופן ווי אזוי יחזקאל הארט עסקווייער, איז איינגע־שווארען געווארען איז אזא, וואס ווערט פראקטיצירט אין די נעריכטס הייזער, ווען אידען ווערען איינגעשווארען.

עס איז באשלאסען געווארען, דאס דיעזעס הויז זאל איצט באקומען אינפאר־מאציאנען פון זיינע מיטגליעדער, אדער פון וועלכען עס איז פון זיי, וואס האט א שייכות צו זייער וויסען וועגען דער דעליגיאן פון יחזקאל הארט עסקווייער.

דאס הויז האט פאלגליך הארט עסקווייער, אין זיין פלאץ בעקאנט געמאכט דאס הויז, דאס ער ווייס אויף גע־וויס, דאס דער דערמאהנטער יחזקאל הארט איז א איד, דאס דיעזע ידיעה קומט צו איהם דערפון, וואס ער קאן איהם אלס איד זייט אנפאנג יאהר 1803, דאס ער — מר. הארט — פערפאלגט די אידי־שע מנהגים און דאס אין די נעריכטס הייזער האט ער קיין מאהל ניט געשווארען אנדערש ווי אידען שווערען.

מר. דזשאסטיס פושער, האט ווייטער צוגעגעבען, דאס ער אלס ריכטער ווייס ספעציעל, דאס דער דערמאהנטער הארט איז א איד, דאס ניט לאנג צוריק האט ער פערזענליך צו איהם אפעלירט פאר גע־וויסע פריווילעגיען צו וועלכע ער האט געדעכטנט דאס ער איז בערעכטיגט, נעמ־ליך, מען זאל איהם ניט רופען צו ערשיי־נען אין געריכט אום שבת, ווייל דאס איז זיין רוהע טאג און דער רוהע טאג פון די אידען.

עס איז באשלאסען געווארען דאס עס שיינט צו זיין ריכטיג פאר דיעזען הויז, דאס יחזקאל הארט עסקווייער, וועל־כער איז ערוועהלט געווארען צו דיענען אין דיעזען הויז אלס א מיטגליעד פאר דער בארא טהרי ריווערס, איז פון דער אידי־שער דעליגיאן.

עס איז באשלאסען, דאס דער דערמאהנטער יחזקאל הארט עסקווייער, איז איינגע־שווארען געווארען איז אזא, וואס ווערט פראקטיצירט אין די נעריכטס הייזער, ווען אידען ווערען איינגעשווארען.

עס איז באשלאסען געווארען, דאס דיעזעס הויז זאל איצט באקומען אינפאר־מאציאנען פון זיינע מיטגליעדער, אדער פון וועלכען עס איז פון זיי, וואס האט א שייכות צו זייער וויסען וועגען דער דעליגיאן פון יחזקאל הארט עסקווייער.

דאס הויז האט פאלגליך הארט עסקווייער, אין זיין פלאץ בעקאנט געמאכט דאס הויז, דאס ער ווייס אויף גע־וויס, דאס דער דערמאהנטער יחזקאל הארט איז א איד, דאס דיעזע ידיעה קומט צו איהם דערפון, וואס ער קאן איהם אלס איד זייט אנפאנג יאהר 1803, דאס ער — מר. הארט — פערפאלגט די אידי־שע מנהגים און דאס אין די נעריכטס הייזער האט ער קיין מאהל ניט געשווארען אנדערש ווי אידען שווערען.

מר. דזשאסטיס פושער, האט ווייטער צוגעגעבען, דאס ער אלס ריכטער ווייס ספעציעל, דאס דער דערמאהנטער הארט איז א איד, דאס ניט לאנג צוריק האט ער פערזענליך צו איהם אפעלירט פאר גע־וויסע פריווילעגיען צו וועלכע ער האט געדעכטנט דאס ער איז בערעכטיגט, נעמ־ליך, מען זאל איהם ניט רופען צו ערשיי־נען אין געריכט אום שבת, ווייל דאס איז זיין רוהע טאג און דער רוהע טאג פון די אידען.

עס איז באשלאסען געווארען דאס עס שיינט צו זיין ריכטיג פאר דיעזען הויז, דאס יחזקאל הארט עסקווייער, וועל־כער איז ערוועהלט געווארען צו דיענען אין דיעזען הויז אלס א מיטגליעד פאר דער בארא טהרי ריווערס — איז איינ־געשווארען לויט'ן 31־טען סטאטוט פון זיין איצטיגער מאיעסטעט, קאפיטעל 31, זאל פארגעלעזען ווערען, און דער דער־מאהנטער פראטאקאל איז פאלגליך פאר־געלעזען געווארען.

באשלאסען, דאס דער אופן ווי אזוי יחזקאל הארט עסקווייער, איז איינגע־שווארען געווארען איז אזא, וואס ווערט פראקטיצירט אין די נעריכטס הייזער, ווען אידען ווערען איינגעשווארען.

עס איז באשלאסען געווארען, דאס דיעזעס הויז זאל איצט באקומען אינפאר־מאציאנען פון זיינע מיטגליעדער, אדער פון וועלכען עס איז פון זיי, וואס האט א שייכות צו זייער וויסען וועגען דער דעליגיאן פון יחזקאל הארט עסקווייער.

דאס הויז האט פאלגליך הארט עסקווייער, אין זיין פלאץ בעקאנט געמאכט דאס הויז, דאס ער ווייס אויף גע־וויס, דאס דער דערמאהנטער יחזקאל הארט איז א איד, דאס דיעזע ידיעה קומט צו איהם דערפון, וואס ער קאן איהם אלס איד זייט אנפאנג יאהר 1803, דאס ער — מר. הארט — פערפאלגט די אידי־שע מנהגים און דאס אין די נעריכטס הייזער האט ער קיין מאהל ניט געשווארען אנדערש ווי אידען שווערען.

מר. דזשאסטיס פושער, האט ווייטער צוגעגעבען, דאס ער אלס ריכטער ווייס ספעציעל, דאס דער דערמאהנטער הארט איז א איד, דאס ניט לאנג צוריק האט ער פערזענליך צו איהם אפעלירט פאר גע־וויסע פריווילעגיען צו וועלכע ער האט געדעכטנט דאס ער איז בערעכטיגט, נעמ־ליך, מען זאל איהם ניט רופען צו ערשיי־נען אין געריכט אום שבת, ווייל דאס איז זיין רוהע טאג און דער רוהע טאג פון די אידען.

עס איז באשלאסען געווארען דאס עס שיינט צו זיין ריכטיג פאר דיעזען הויז, דאס יחזקאל הארט עסקווייער, וועל־כער איז ערוועהלט געווארען צו דיענען אין דיעזען הויז אלס א מיטגליעד פאר דער בארא טהרי ריווערס, איז פון דער אידי־שער דעליגיאן.

עס איז באשלאסען, דאס דער דערמאהנטער